

Č. j.:/Sp. zn.:/Typ
MD-7970/2021-510/3
MD/7970/2021/510

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA ROZHODNUTÍ

O rozkladu ze dne 8. února 2021 společnosti AGRA Velký Týnec a.s., IČO: 25855476, se sídlem Bystřická 704, 783 72 Velký Týnec, zastoupené Mgr. Petrou Hrachy, advokátkou se sídlem Cihlářská 19, 602 00 Brno, doplněném podáním ze dne 3. března 2021 a podáním ze dne 5. března 2021, podaném proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 14. ledna 2021, č. j. 824/2020-910-IPK/18, kterým Ministerstvo dopravy jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic, ve smyslu ustanovení § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“), a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, na základě žádosti stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/54, 145 05 Praha 4, zastoupeného společností VIAPONT s.r.o., IČO: 46995447, se sídlem Vodní 13, 602 00 Brno, povolilo podle § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, stavbu dálnice „**D55 5501 Olomouc – Kokory**“, v rozsahu 35 SO, která je součástí dopravní infrastruktury ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 416/2009 Sb.“),

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

„Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad z a m í t á a rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 14. ledna 2021, č. j. 824/2020-910-IPK/18, s e p o t v r z u j e.“

O d ů v o d n ě n í :

Ministerstvu dopravy byl doručen rozklad ze dne 8. února 2021, podaný účastníkem stavebního řízení, společností AGRA Velký Týnec a.s., (dále „účastník“, „odvolatel“), proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 14. ledna 2021, č. j. 824/2020-910-IPK/18 (dále „rozhodnutí ministerstva“, „stavební povolení“).

Napadené rozhodnutí ministerstva vydalo Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu (dále „ministerstvo“, „speciální stavební úřad“), jako příslušný speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 odst. 1 písm. c) stavebního zákona a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o pozemních komunikacích“), ve stavebním řízení vedeném rovněž v působnosti zákona č. 416/2009 Sb. V řízení o žádosti ze dne 16. září 2020, podané dne 21. září 2020 stavebníkem, Ředitelstvím silnic a dálnic ČR (dále též „ŘSD“, „žadatel“, „stavebník“), zastoupeným na základě plné moci společností VIAPONT s.r.o., rozhodlo ministerstvo podle ustanovení § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb. tak, že se povoluje stavba dálnice „D55 5501 Olomouc – Kokory“ (dále „předmětná stavba“), v rozsahu stavebních objektů: SO 101 Hlavní trasa km 0.360 - 7.983; SO 110 MÚK Velký Týnec; SO 130 Odpočívky km 7.300; SO 140.1 Přístupová cesta k ORL 1 a RN 1 v km 1.100; SO 190.2 Portály pro dopravní značení; SO 196 Portály, stavební úpravy a konstrukce pro elektronické myto; SO 201 Most na R55 přes potok Týnečka, km 1.070; SO 202 Most na R55 km 3.700; SO 203 Most na R55 přes místní komunikaci, km 4.864; SO 204 Most na R55 přes potok Loučka, km 5.740; SO 205 Most na R55 přes silnici 111/0552, km 6.132; SO 206 Most na R55 přes biokoridor, km 6.690; SO 221 Ekodukt přes R55 km 4.350; SO 250 Opěrná zeď km 4.720 - 4.800 vlevo; SO 301 Dešťová kanalizace v km 1.090 - 3.300; SO 302 Dešťová kanalizace v km 3.300 - 4.840; SO 303 Dešťová kanalizace v km 4.840 - 5.750; SO 304 Dešťová kanalizace v km 5.750 - 7.440; SO 305 Dešťová kanalizace v km 7.440 - 8.000; SO 360 Odlučovač ropných látek km 1.100; SO 361 Odlučovač ropných látek km 4.800; SO 362 Odlučovač ropných látek km 5.700; SO 363 Odlučovač ropných látek km 5.750; SO 371 Retenční nádrž č. 1 v km 1.100; SO 372 Retenční nádrž č. 2 v km 4.800; SO 373 Retenční nádrž č. 3 v km 5.700; SO 374 Retenční nádrž č. 4 v km 5.800; SO 375 Retenční nádrž č. 5 v km 6.150; SO 376 Retenční nádrž č. 6 v km 7.100; SO 377 Retenční nádrž č. 7 v km 7.200; SO 761 Protihluková stěna vpravo km 0.368 - 0.838; SO 762 Protihluková stěna vpravo km 0.872 - 1.222; SO 763 Protihluková stěna vlevo km 0.872 - 1.222; SO 765 Protihluková stěna vlevo km 1.738 - 1.828; SO 766 Protihluková stěna vlevo km 1.841 - 2.066. Stavba je umístěna v Olomouckém kraji, v okrese Olomouc, v katastrálních územích Grygov, Kokory, Krčmaň, Majetín a Velký Týnec.

Rozklad účastníka proti rozhodnutí ministerstva je přípustný ve smyslu § 152 odst. 1 správního řádu. Rozklad obdrželo Ministerstvo dopravy dne 10. února 2021. Byl podán v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 15. ledna 2021, kdy bylo rozhodnutí ministerstva doručeno účastníkovi veřejnou vyhláškou ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu.

Speciální stavební úřad, který napadené rozhodnutí ministerstva vydal, rozkladu nevyhověl v rámci autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předal věc poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi, vnitřním dopisem ze dne 11. března 2021, č. j. 824/2020-910-IPK/31.

Rozkladová komise přezkoumala napadené rozhodnutí ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí ministerstva a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumala rovněž věcnou správnost rozhodnutí ministerstva a přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Stavebník, zastoupený na základě plné moci společností VIAPONT s.r.o., podal dne 21. září 2020 u speciálního stavebního úřadu žádost ze dne 16. září 2020 o vydání stavebního povolení pro předmětnou stavbu. Dnem podání předmětné žádosti bylo zahájeno stavební řízení

podle § 108 a násl. stavebního zákona. Předmětné stavební řízení bylo vedeno i v působnosti liniového zákona, zákon č. 416/2009 Sb., o čemž byly účastníci stavebního řízení poučeni, ve smyslu díkce ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb.

Speciální stavební úřad zjistil, že někteří vlastníci pozemků, na kterých se má uskutečnit stavba, jsou neznámí, v evidenci katastru nemovitostí jsou uvedeni bez příslušného identifikátoru. Speciální stavební úřad vydal jednotlivá usnesení, kterými stanovil opatrovníky neznámým účastníkům řízení. Po nabytí právní moci usnesení o ustanovení opatrovníků speciální stavební úřad stanovil okruh účastníků řízení a v řízení bylo možno pokračovat.

Zahájení stavebního řízení bylo Ministerstvem dopravy jakožto speciálním stavebním úřadem pro stavby dálnic oznámeno podle § 112 odst. 1 stavebního zákona veřejnou vyhláškou ze dne 20. října 2020, č. j. 824/2020-910-IPK/5. Účastníkům řízení podle § 109 písm. a) až d) stavebního zákona, dotčeným orgánům a dotčeným obcím bylo předmětné oznámení doručeno jednotlivě, ostatním účastníkům řízení bylo doručeno veřejnou vyhláškou. V oznámení o zahájení stavebního řízení ministerstvo uvedlo, že speciální stavební úřad upustil jak od ohledání na místě, tak i od ústního jednání, jelikož mu byly dobře známy poměry staveniště a stavebníková žádost o stavební povolení poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění dle § 112 odst. 2 stavebního zákona. Účastníci řízení a dotčené orgány byly vyrozuměny o tom, že své námítky, popř. důkazy, resp. závazná stanoviska ke stavbě mohou uplatnit nejpozději do 15 dnů ode dne doručení předmětného oznámení o zahájení stavebního řízení. Účastníci řízení byli speciálním stavebním úřadem rovněž poučeni o rozsahu, resp. charakteru námítek, které mohou ke stavbě uplatnit v souladu s ustanovením § 114 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Dle § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb. byli účastníci poučeni, že nadále budou veškeré ostatní písemnosti v tomto řízení doručovány jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, a dotčeným orgánům, ostatním účastníkům řízení následující písemnosti budou doručovány pouze veřejnou vyhláškou. S oznámením o zahájení stavebního řízení byla zveřejněna informace dle § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, (dále „zákon č. 100/2001 Sb.“), veřejnou vyhláškou ze dne 20. října 2020, č. j. 824/2020-910-IPK/6, jelikož se jedná o záměr posouzený podle zákona č. 100/2001 Sb. a stavební řízení bylo podle ustanovení § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. navazujícím řízením.

Ve stanovené lhůtě uplatnily ke stavbě námítky společnost SEMIX PLUSO, spol. s r.o., IČO: 623 60 311, zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Hulvou, MBA, LL.M., podáním ze dne 26. října 2020; společnost PETRA s.r.o., IČO: 26496178, zastoupená advokátkou JUDr. Magdalenou Kubátovou, podáním ze dne 5. listopadu 2020 a společnost AGRA Velký Týnec, a.s., podáním ze dne 16. listopadu 2020. Jedna ze stěžejních námítek účastníka se týkala absence stanoviska příslušného veterinárního úřadu, jak předpokládá § 49 odst. 1 písm. i) a j) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „veterinární zákon“). Na základě námítek speciální stavební úřad učinil dotaz vůči Státní veterinární správě přípisem ze dne 20. listopadu 2020, č. j. 824/2020-910-IPK/17, ve věci příslušnosti dotčeného orgánu k vydání závazného stanoviska ke stavebnímu řízení stavby pozemní komunikace – dálnice. Dne 26. listopadu 2020 obdržel speciální stavební úřad sdělení Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy ze dne 25. listopadu 2020, č. j. SVS/2020/135607-G, týkající se postavení dotčených orgánů podle veterinárního zákona, v němž bylo konstatováno, že veterinární zákon nestanoví kompetenci krajských veterinárních správ vstupovat jako dotčené orgány do stavebního řízení ke stavbě dálnice, ovšem požadavky veterinární péče mohou být uplatňovány v rámci plánování či umístování takových staveb.

Veřejnou vyhláškou ze dne 2. prosince 2020, č. j. 824/2020-910-IPK/20, vyrozumělo Ministerstvo dopravy účastníky stavebního řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu o ukončení shromažďování důkazů a možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Této možnosti účastník využil a po uskutečněním nahlížení do spisu dne 16. prosince 2020 podal dne 21. prosince 2020 námítky k podkladům pro vydání rozhodnutí. Účastník v námítkách uvedl, že nesouhlasí se stanoviskem Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy ze dne 25. listopadu 2020, jelikož tato nebyla informována, že stavba dálnice prochází přímo zemědělským areálem s chovem hospodářských zvířat, přičemž účastník zde chová 400 ks dojníc,

40 ks vysokobřezích jalovic, 120 ks telat a 30 ks býků. Stavební povolení nemůže být vydáno, jelikož dosud nebylo vydáno stavební povolení na demolici stávající kalové jímky ve vlastnictví účastníka, na úpravy a dobudování obslužných komunikací v areálu účastníka a na vybudování nové kalové jímky účastníky, které stavebník řeší v samostatném stavebním řízení zahájeném u Obecního úřadu Velký Týnec. Ministerstvo je povinno zajistit si závazná stanoviska ze strany veterinární správy, Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí a příslušného orgánu hygieny, neboť tato závazná stanoviska stanoví způsob a možnosti provádění a řešení předmětné stavby dálnice v úseku existence areálu živočišné výroby. Dle účastníka musí být zpracována podrobná protihluková studie na ochranu zdraví zvířat v chráněném venkovním prostoru a v chráněném venkovním prostoru staveb. Měla by být vybudována také protihluková stěna v dotčeném území areálu živočišné výroby na ochranu chovu hospodářských zvířat před hlukem a prašností a z epidemiologických důvodů. Požaduje řešení negativního vlivu emisí na zvířata a jejich krmivo a nenarušení ochranného pásma živočišné výroby. Dále požaduje řešení kompenzace za útlum zemědělské výroby z důvodu výstavby a provozu stavby, jelikož účastník z těchto důvodů přijde o dotační podporu z programu rozvoje venkova z ujných zdrojů i z českého rozpočtu v oblasti zpracování zemědělských produktů a dobré životní podmínky zvířat.

Speciální stavební úřad po provedení stavebního řízení vydal rozhodnutí ministerstva, kterým předmětnou stavbu podle § 115 stavebního zákona povolil (výrok ad I.) a pro její provedení stanovil podmínky 1 až 42 (výrok ad II.). Rozhodnutí ministerstva bylo formou veřejné vyhlášky vyvěšeno na úřední desce ministerstva dne 15. ledna 2021 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na internetových stránkách Ministerstva dopravy.

Proti stavebnímu povolení podal odvolatel dne 10. února 2021 rozklad. Odvolatel v rozkladu napadl rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu a navrhl, aby rozhodnutí ministerstva bylo zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. V rozkladu účastník uplatnil tyto námitky:

1. *V řízení byly porušeny kogentní právní předpisy hmotného nebo procesního práva, které ve stavebním řízení nesmí správní orgán přejít již jen z úřední povinnosti. Účastník trvá na tom, že napadené rozhodnutí je nezákonné, chybí podstatná závazná stanoviska, a je v rozporu s mnoha právními předpisy, které je účastník povinen dodržovat, a které je povinen dodržovat i stavebník za situace, že svou stavbou zasahuje do vlastnictví účastníka a do jeho oprávněných práv. Stavební úřad ve svém povolení je povinen stanovit podmínky provedení stavby, podmínky jejího užívání a mimo jiné je povinen zabezpečit ochranu veřejných zájmů a stanovit zejména návaznost na jiné podmiňující stavby. Námitky účastníka směřovaly také proti projektové dokumentaci a proti způsobu provádění stavby.*

2. *Účastník namítá, že stavební úřad musí v daném případě ohledání na místě provést, jelikož poměry v lokalitě plánované stavby dálnice mu nejsou známy. V této části plánované stavby dálnice areál živočišné výroby protíná a zcela odrýzla prostor, kde se dojící krávy pasou a odpočívají. Pod povoleným dálničním tělesem má účastník vybudováno příslušenství hospodářských budov (jímka účastníka). V případě ohledání na místě sám by stavební úřad nejen námitky účastníka zaznamenal, ale přímo by si situaci na místě sám dokázal představit, neboť předložená situace úprav areálu ve vlastnictví účastníka nepodává konkrétní obraz pro stanovení konkrétních postupů prací, zejména technologických a časových, nebere ohledy na nezbytnou zákonnou ochranu hospodářských zvířat chovaných v předmětném areálu účastníka, ale ani na zákonné povinnosti účastníka při chovu hospodářských zvířat.*

3. *Námitky účastníka směřují proti projektové dokumentaci a proti způsobu provádění stavby. Předložená projektová dokumentace stavebníka a ani povinná dokumentace žádosti o stavební povolení tuto podstatnou skutečnost vůbec neřeší, tudíž nemůže sloužit jako podklad pro zákonné rozhodnutí stavebního úřadu a napadené stavební povolení tak není souladné se zákonem.*

4. *V dotčeném prostoru střediska má být stavebníkem vybudována opěrná zeď, která bude lemovat těleso dálnice a budovy (pro upřesnění se jedná o budovu kravína) a má zde vzniknout nová zpevněná plocha pro zabezpečení obslužnosti areálu. Řešení opěrné zdi a protihlukové stěny je velmi podstatné a důležité. Stavební úřad má dle účastníka dbát na zákonnost provedení povolených staveb, když v budovách v areálu jsou chována hospodářská zvířata, jež jsou pod ochranou mnoha právních předpisů, které musí účastník striktně dodržovat, či musí ve vztahu k dobytku řešit protiepidemiologické jevy. Stavebník již ve svých námitkách označil příkladem*

předpisy, které musí dodržovat s odkazem na veterinární zákon, vyhlášku č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, zákon č. 154/2000 Sb., plemenářský zákon, zákon č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat, dále např. i nařízení Evropského parlamentu ES č. 999/2001 z 22. května 2001, o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, či EU č. 576/2013 z 12. června 2013 o přesunech zvířat v zájmovém chovu a další. Důvodně jsou zemědělské areály zařazovány do ochranných pásem, důvodně jsou zemědělské areály speciálně řešeny v územních plánech tak, že v těchto územích nesmí být prováděna jiná činnost než zemědělská, či služby pro zemědělství. Stavební úřad došel k závěru, že požadavek na vybudování protihlukové stěny, není podložen žádným právním předpisem, že žádný právní předpis nestanoví pro chov skotu maximální povolenou hladinu hluku z venkovního prostředí. Závěr stavebního úřadu je nesprávný, když právě z právního předpisu vyplývá, že hospodářská zvířata mají mít příznivé životní podmínky, což za této situace není splněno. Jedná se o užitková zvířata, u kterých je zachování příznivého prostředí rozhodně ve veřejném zájmu. Účastník trvá na tom, že právě proto, že v samotném územním řízení bylo zamlčováno, že stavba dálnice protíná areál živočišné výroby, že právě proto nebylo v územním řízení vyžádáno nezbytné závazné stanovisko z hlediska veterinární péče podle § 49 odst. 1 písm. j) veterinárního zákona, aby v tomto řízení o povolení stavby byl zajištěn závazný posudek od Krajské veterinární správy pro předmětné stavební řízení, když jeho stavba se dotýká staveb a zařízení podléhajících veterinárnímu doзору, stejně tak osvědčení splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty. Zcela však chybí stanovení podmínek, které zohledňují existenci dobytka, není řešena odpovědnost stavebníka za škody, není řešen negativní vliv na dobytek, nejsou stanoveny konkrétní podmínky vstupování do areálu živočišné výroby, nejsou ani splněny a řešeny podmínky technické jako např. z hlediska požární ochrany pro evakuaci zvířat jak předpokládá vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany atd. Napadené rozhodnutí je v rozporu s požadavkem § 115 odst. 1 stavebního zákona, není zabezpečena ochrana veřejného zájmu, chybí správné a úplné řešení stavby ve vztahu k dotčenému areálu živočišné výroby účastníka. Projektová dokumentace a celý způsob provádění prací nezohledňují v podstatě jedinou povinnost, kterou má účastník jako zemědělský podnikatel ve vztahu k chovu dobytka, není řešen negativní vliv emisí na zvířata a jejich krmivo, zcela likviduje dotační požadavky pro hospodářská zvířata - zdraví, klid a pohoda zvířat. Účastník trvá na tom, že závazné stanovisko orgánu na úseku veterinární péče je v daném případě velmi podstatné, a to o to více, když nebylo požadováno v územním řízení, tedy kdy v územním řízení bylo postupováno nezákonně.

5. Stavební úřad vyhodnotil námitku neaktuálnosti závazného stanoviska o posouzení vlivu provedení záměru na životní prostředí jako zavádějící a požadavek účastníka na doplnění závazných stanovisek ze strany orgánů zabývajících se ochranou hospodářských zvířat jako nadbytečný, nad rámec zákona. Účastník požadoval doplnění stanovisek ze strany Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí a Státní veterinární správy z důvodu, že je nezbytné stanovit podmínky provádění stavby, jejího řešení a provozování s ohledem na zásah povolované stavby do areálu živočišné výroby. Ministerstvo zemědělství, potažmo veterinární správa nebyly stavebníkem ani stavebním úřadem k podání stanovisek osloveny.

6. Stavební úřad vyhodnotil žádost o hlukovou studii tak, že odkázal na obecné akustické posouzení dálnice od společnosti EKOLA group spol. s r. o. Stálá hladina hluku je minimálně pro vysokobřezí a dojící krávy ohrožující. Stálým hlukem trpí zvířata jak po stránce fyzické, tak psychické, hluk ohrožuje jejich typické činnosti, snižuje schopnost reprodukce a snižuje doživost chovaných krav. Jelikož napadené rozhodnutí neřeší ochranu zvířat, trvá účastník na tom, že chybí stanovení podmínek pro stavbu a její provoz s ohledem na existenci areálu živočišné výroby.

7. Stavební úřad vyhodnotil požadavek závazného stanoviska ze strany veterinární správy tak, že orgány veterinární správy stanoviska nevydávají. Účastník namítá, že stavební úřad musí stanovením podmínek zabezpečit ochranu veřejných zájmů a stanovit zejména návaznosti na jiné podmiňující stavby a zařízení, což ve vztahu k areálu živočišné výroby účastníka není splněno. Navíc stavební úřad není odborným a tudíž kompetentním orgánem na úseku živočišné výroby a nemůže si tak tyto okolnosti posoudit a vyhodnotit bez odborného stanoviska.

8. Účastník namítal narušení trvalého provozu farmy živočišné výroby. V projektové dokumentaci zcela chybí podrobné technické řešení toho, jak bude účastník provozovat svůj areál

při realizaci stavby dálnice a jejího provozování, jak bude provozovat kanalizaci, kalovou jímku a obslužné komunikace a prostory za jednotlivými zemědělskými budovami se zvířaty, během přípravných prací stavby, provádění prací, aby i během výstavby jako takové, kdy není řešena ani časovost těchto úkonů, nedošlo k narušení nepřetržitého provozu farmy. Stavební povolení nehájí zájmy dotčeného účastníka. Odkázání účastníka, aby požadavky ke stavbám SO 001 (demolice kalové jímky účastníka), SO 125 (úpravy a dobudování obslužných komunikací v zemědělském areálu účastníka) a SO 782 (vybudování nové kalové jímky), řešil v jiném řízení, protože nejsou předmětem tohoto řízení je nezákonné. Stavební úřad je povinen ve svém povolení stanovit návaznost na jiné podmiňující stavby (§ 115 odst. 1 stavebního zákona). Tuto povinnost stavební úřad pomínil, jeho rozhodnutí je nezákonné. Účastník požaduje, aby podrobné a jasné podmínky provádění a provozu povolované stavby byly ve vztahu k areálu živočišné výroby součástí rozhodnutí, a to zejména za situace, že neexistuje žádné odborné závazné stanovisko ve vztahu k jeho areálu živočišné výroby.

9. Účastník namítal neřešení obslužnosti a bezpečnosti areálu živočišné výroby při stavebních pracích. Podle účastníka není řešena obslužnost a bezpečnost zemědělského areálu při provádění prací na stavbě D 55 5501 Olomouc - Kokory, neřeší ji ani projektová dokumentace, ani napadené povolení. Je-li ve zprávě k projektové dokumentaci, že součástí objektu bude i dodávka případně přemístění všech technologických zařízení nutných pro provoz kalové jímky ve vlastnictví účastníka, tak projektová dokumentace, ale ani stavební povolení nestanoví žádné závazné podmínky, nestanoví odpovědnost stavebníka za škody, nejsou řešeny postupy prací, harmonogram prací. Stavební úřad námitky odmítl s uvedením, že stavební objekt kalová jímka není předmětem tohoto řízení. Účastník je přesvědčen, že stavební úřad je povinen ve svém povolení stanovit návaznost na podmiňující stavby (§ 115 odst. 1 stavebního zákona). Nesouhlasí se závěrem stavebního úřadu, že účastník neuvádí, v čem vidí nedostatečnost navržených komunikací v jeho areálu. Účastník neví, zda bude dálniční těleso vybudováno dříve než odstranění a výstavby kalové jímky, budování areálových zpevněných ploch.

10. Účastník namítal nedostatečnost, či chybějící podklady pro vydání rozhodnutí. Dle účastníka stavební povolení nikterak neřeší veškeré dopady výstavby dálnice a následného jejího provozu na areál živočišné výroby a v něm chovaná zvířata, nejsou zpracovány, absentují závazná stanoviska příslušných správních orgánů na úseku veterinární péče, hygieny a životního prostředí za účelem ochrany hospodářských zvířat, ale i ochrany veřejnosti při vzniku epidemie. Z tohoto pohledu tak nejsou řešeny ani plánované stavební úpravy týkající se střediska živočišné výroby účastníka, což jsou stavby SO-001 demolice kalové jímky účastníka, SO-125 úpravy a dobudování obslužných komunikací v zemědělském areálu účastníka a SO-782 vybudování nové kalové jímky. Nesouhlasí s názorem stavebního úřadu, že provádění stavby bude v blízkosti farmy omezeno na minimální dobu. Není zajištěna bezpečnost při provádění stavby a její realizaci a užívání, chybí stanovení podmínek, které zohledňují existenci dobytka, není řešena odpovědnost stavebníka za škody, není řešen negativní vliv na dobytek, nejsou stanoveny konkrétní podmínky vstupování do areálu živočišné výroby, nejsou ani splněny a řešeny podmínky technické jako např. z hlediska požární ochrany pro evakuaci zvířat. Napadené rozhodnutí je v rozporu s požadavkem § 115 odst. 1 stavebního zákona, není zabezpečena ochrana veřejného zájmu, chybí správné a úplné řešení stavby ve vztahu k dotčenému areálu živočišné výroby účastníka. Zcela zavrátěcí a nesmyslný je pak závěr stavebního úřadu, že při povolované stavbě nedochází k zásahu do budov farmy, že není na místě obava, že dojde ke styku pracovníků stavby a chovaných zvířat a že vše je ošetřeno v projektové dokumentaci a v podmínkách jeho rozhodnutí. Stavební úřad si nezajistil odborné závazné stanovisko ze strany správních orgánů, které řeší podmínky účastníka při chovu dobytka, které řeší ochranu dobytka, jinak by dospěl k jinému závěru. Zásah do budov farmy stavba přímo předpokládá, technologie účastníka, kterou miní stavebník demolovat, přemísťovat je technologii k budovám, je k budovám napojena, stejně tak obslužné komunikace se přímo dotýkají budov farmy.

11. Účastník namítá, že zcela chybí podrobné řešení ochrany života zvířat a provozu střediska živočišné výroby a podrobné řešení dopadů stavby a její následné provozování živočišné výroby, což je v rozporu s právními předpisy. Zcela chybí začlenění havarijního plánu střediska živočišné výroby, požárního plánu, pohotovostního plánu včetně organizačních směrnic. Zcela absentuje komplexní a koncepční řešení tak, aby stavbou dálnice a jejím provozem nebylo znemožněno

podnikání v živočišné výrobě v dotčeném zemědělském středisku s ohledem na závazné právní předpisy týkající se oblasti chovu hospodářských zvířat.

12. S ohledem na zásah povolované stavby do areálu živočišné výroby, je nezbytné vyžádat závazná stanoviska příslušných správních orgánů, která budou hodnotit zásah do veterinárních podmínek týkající se chovu hospodářských zvířat na středisku živočišné výroby z hlediska veterinární péče a z hlediska dopadu na výrobu potravin pro veřejnost. Ze spisové dokumentace nelze zjistit, zda správní orgány - stavební úřad, ale i příslušné správní orgány na úseku životního prostředí, ale i další příslušné správní orgány na úseku veterinární péče, včetně Ministerstva zemědělství a orgánu hygieny - měly informace o zásahu plánované stavby do areálu živočišné výroby, že v zemědělských budovách se chová několik stovek hospodářských zvířat. Žádný dotčený orgán řešící ochranu zvířat a v této souvislosti povinnosti účastníka nebyl stavebníkem, ani stavebním úřadem osloven, aby se v této specifické odborné záležitosti vyjádřil, nebyly žádnému takovému orgánu předestřeny konkrétnosti povolované stavby na úseku areálu živočišné výroby účastníka.

13. Účastník požaduje napravení zákonného pochybení při územním řízení, a to nevyžádání závazného stanoviska veterinární správy. Stavebník se omezil jen na doložení závazného stanoviska správního orgánu na úseku životního prostředí z roku 2006, kdy je patrné, že tento správní orgán o zásahu do areálu živočišné výroby, kde se chová dobytek, neměl povědomí, a jak už bylo několikrát uvedeno, neměl o zásahu stavby do farmy povědomí ani orgán veterinární správy. Odmítnutí této žádosti účastníka stavebním úřadem s uvedením, že požadovat vyžádání závazného stanoviska veterinární správy v tomto řízení, když nebyl tento požadavek uplatněn v územním řízení, je nezákonné. Účastník trvá na tom, že nebyl jako dotčený účastník o vydání územního rozhodnutí vyrozuměn, přestože územní rozhodnutí zasahuje do jeho vlastnictví. Vůči účastníkovi bylo v územním řízení postupováno nezákonně, nebyl ani řádně osloven správní orgán na úseku veterinární správy, tudíž svůj požadavek o vyžádání závazného stanoviska veterinární správy považuje za souladný a nezbytný. Odmítnutí jeho námítky je nemorální a v rozporu se zásadami správního řízení.

14. Účastník požaduje řešení narušení ochranného pásma a negativního vlivu emisemi. Účastník opakovaně vnesl mimo jiné námítku v tom směru, aby byla vybudována protihluková stěna v dotčeném území areálu živočišné výroby na ochranu chovu hospodářských zvířat před hlukem a prašností a z důvodů epidemiologických, aby byl řešen negativní vliv emisí na zvířata a jejich krmivo a nebylo narušeno ochranné pásmo živočišné výroby a aby byla řešena kompenzace za útlum zemědělské výroby z důvodu výstavby a provozu stavby, kdy hrozí, že z těchto důvodů přijde účastník o dotační podporu z programu rozvoje venkova z unijních zdrojů i z českého rozpočtu v oblasti zpracování zemědělských produktů a dobré životní podmínky zvířat. Stavební úřad měl postupovat tak, že měl posoudit, zda zásah do ochranného pásma živočišné výroby vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody, ochrany zemědělského půdního fondu, apod., pokud posouzení nepřísluší jiným orgánům.

Ministerstvo v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou ze dne 17. února 2021, č. j. 824/2020-910-IPK/25, vyrozumělo o podaném rozkladu ostatní účastníky řízení a vyzvalo je, aby se k jeho obsahu vyjádřili ve lhůtě do 5 dnů ode dne doručení výzvy. K rozkladu odvolatele se vyjádřila obec Krčmaň dopisem ze dne 21. února 2021, v němž uvedla, že odvolatel má velký zrekonstruovaný areál v obci Velký Týnec, přičemž v obci Krčmaň provozuje doposud část živočišné výroby jen ze spekulativních důvodů, a to pravděpodobně do doby, než se jí podaří zrealizovat nový areál ve Velkém Týnci. Poté, co opustí areál v Krčmání, zůstane zde nevzhledný a nebezpečný brownfield. Dále obec Krčmaň uvedla, že v rámci aktuálně platného Územního plánu obce Krčmaň vydaného v roce 2015 jsou plochy a areál zemědělského družstva zařazeny do dvou ploch, budovy jsou označeny jako plochy VZ (výroba a skladování – zemědělská výroba) a okolní plochy jsou označeny jako NZ (plochy zemědělské) a ze západní části se dotýká areálu koridor pro dopravní infrastrukturu – silniční dopravu (DS), konkrétně plocha Z12 pro plánovanou výstavbu přeložky D55. Ve svém vyjádření dále obec Krčmaň uvedla, že areál živočišné výroby není jakkoliv zajištěn, může zde vstoupit kdokoli a kdykoli, a kdokoli má přístup k uskladněnému krmivu, které může kdokoli svým nevhodným chováním kontaminovat

či jinak znehodnotit. Navíc část tohoto areálu pronajímá provozovateli kamionové dopravy a jsou zde vraky automobilů. Areál tak považuje za ne dobrou vizitku účastníka, ale i obce Krčmaň.

Ministerstvo životního prostředí, odbor obecné ochrany přírody a krajiny, připisem ze dne 22. února 2021, č. j. MZP/2021/610/515, k podanému rozkladu uvedlo, že se rozklad netýká zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, ale spíše se dotýká ochrany kvality života hospodářských zvířat chovaných v zemědělském areálu, který bude narušen stavbou dálnice „D 55 5501 Olomouc – Kokory“, proto k podanému rozkladu neuplatňuje žádné připomínky. Společnost VIAPONT, s.r.o., zmocněnec stavebníka, dopisem ze dne 8. března 2021, zn. 21-053-2180, uvedl, že úpravy pro zachování provozuschopnosti areálu jsou řešeny v rámci demolice kalové jámky, úpravy a dobudování obslužných komunikací, vybudování nové kalové jámky, oplocení areálu v Krčmani. Dle zmocněnce účastník považuje zachování výroby v areálu s ohledem na blízkost dálnice za nemožné a zaslal dílčí připomínky k dokumentaci a požadavky na úpravy pro zachování provozuschopnosti areálu. Tyto připomínky byly do dokumentace zapracovány. Zmocněnec stavebníka dále řešil s účastníkem připomínky k projektové dokumentaci, přičemž byla dohodnuta prohlídka areálu, po provedení prohlídky areálu byly podněty dopracovány do dokumentace DSP (dokumentace pro stavební povolení). Vyjádření k takto dopracované dokumentaci účastník přes několik výzev nezaslal. Zmocněnec stavebníka dále uvedl, že účastník požaduje přemístění areálu živočišné výroby do jiné lokality za spoluúčasti ŘSD na tomto přemístění. Tento požadavek však účastník neuplatnil v územním řízení a v rámci DSP jej již není možno zahrnout.

Účastník rozklad doplnil podáním ze dne 3. března 2021 o dopis náměstka pro řízení sekce zemědělství a potravinářství Ministerstva zemědělství, pana Ing. Jindřicha Fialky, které má dle účastníka podporovat jeho tezi o nutnosti závazného stanoviska Krajské veterinární správy. V tomto písemu je toliko uvedeno, že veterinární správa není ve stavebním řízení dotčeným orgánem a správní orgán tedy v souladu s platnými právními předpisy právem nepožadoval doplnění jejího závazného stanoviska. Ministerstvo zemědělství připouští, že v územním řízení mělo být předloženo závazné stanovisko Krajské veterinární správy k umístění stavby, ale současně konstatuje, že pokud tak nebylo učiněno, měl na to odvolatel poukázat, a na možný rozpor s požadavky veterinární péče v rámci územního řízení stavební úřad upozornit. Je toho názoru, že výstavbou dálnice, resp. vedením přes část areálu společnosti zastavěného zemědělskými stavbami pro chov zvířat, lze očekávat zhoršení biologické bezpečnosti chovu, v této souvislosti pak odkázal na českou technickou normu ČSN 73 4501. Při stanovení vzdálenosti chovu hospodářských zvířat od dálnice, odkázalo na metodiku vydanou Výzkumným ústavem živočišné výroby, v.v.i. Na závěr svého sdělení pak doporučil stavebnímu úřadu, aby dodatečně posoudil, zda byly při jeho původním rozhodování splněny podmínky pro umístění stavby (trasování dálnice skrze areál s chovem hospodářských zvířat) a tedy zvažovány dopady na chov zvířat v hospodářství účastníka, a aby přijal vhodná opatření. Ke zmírnění negativních vlivů působících na zvířata při stavbě dálnice a jejím následném provozu lze uvažovat např. o vybudování protihlukových zábran. Účastník pak v souvislosti s připisem Ministerstva zemědělství upozornil, že nebylo přihlédnuto ke sdělení Krajské veterinární správy ze dne 25. června 2019, která vyhodnotila záměr stavby dálnice tak, že výstavbou bude zhoršena biologická bezpečnost chovu a snížena protinákazová opatření v chovu. Podáním ze dne 5. března 2021 pak účastník také reaguje na vyjádření obce Krčmaň k rozkladu účastníka. S tvrzením obce účastník zásadně nesouhlasí, nesouhlasí s názorem, že živočišnou výrobu provozuje účastník v obci Krčmaň ze spekulativních důvod, upozorňuje, že brojí proti likvidaci svého areálu živočišné výroby. Areál v Krčmani byl rozsáhle rekonstruován v roce 1998 za účelem provozování koncentrovaného chovu dojníc. Účastník trvá na nesplnění podmínek pro umístění stavby dálnice bez vyřešení dopadů na chov zvířat. Kamionová doprava v areálu provozována není. Plánované dálniční těleso je od nejbližší budovy, kde je umístěn dobytek, ve vzdálenosti cca 30m, tudíž zcela v rozporu s odborností doporučenou minimální vzdáleností chovu hospodářských zvířat od dálnice v délce 60 m s upozorněním na ochranné pásmo dálnice 100 m od osy přilehlého jízdního pásu. Není pravdivé, že se účastník nevěnuje úklidu, či neudržuje přístupové komunikace. Účastník za účelem zmírnění negativních vlivů působících na zvířata při stavbě dálnice a jejím následném provozu toliko požaduje vybudování protihlukových zábran. Od obce by proto očekával odborné vyjádření ve smyslu stavebního zákona.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy podle ustanovení 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí ministerstva potvrdil:

Předmětem stavebního řízení je posouzení stavebně technických otázek souvisejících s prováděním konkrétního, do území již umístěného stavebního záměru. Ve stavebním řízení je účastník oprávněn uplatnit námitky proti projektové dokumentaci a proti způsobu provádění a užívání stavby nebo proti požadavkům dotčených orgánů, které byly formulovány v závazných stanoviscích vydaných k projednávanému stavebnímu záměru. Stavební zákon jednoznačně vylučuje, aby ve stavebním řízení jeho účastník namítal otázky, které svým charakterem spadaly do předchozích fází projednávání záměru, a které měly nebo mohly být uplatněny již dříve. Účastník řízení má právo hájit svá práva a oprávněné zájmy, nicméně toto musí činit v době, kdy je pro tuto obranu vymezen prostor prostřednictvím zákonné úpravy. Ve stavebním řízení tak již nelze uplatňovat námitky, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace. Pokud by byly námitky uvedeného charakteru ve stavebním řízení uplatněny, nebude k nim stavební úřad přihlížet. S jednotlivými námitkami se však stavební úřad vypořádat musí v odůvodnění stavebního povolení, jak je požadováno ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu. Pro přezkoumatelnost a tedy přesvědčivost způsobu vyhodnocení uplatněných námitek uvede správní orgán svoje úvahy, opřené o relevantní argumentaci, kterými byl veden při posouzení a hodnocení podaných námitek z hlediska jejich opodstatněnosti a důvodnosti.

Na základě výše uvedeného rozkladová komise dospěla k závěru, že obsahově, po věcné stránce, jde veskrze o námitky, které jdou mimo rámec vedeného stavebního řízení. Tyto námitky měly, resp. mohly být odvolatelem uplatněny v rámci územního řízení o umístění stavby, případně při pořizování územního plánu obce Krčmaň. Nebyly-li odvolatelem takto uplatněny, jde to pouze a jen k jeho tíži. Stavební úřad, resp. stavebníka nelze činit odpovědným za nastalý stav věci. Tyto odvolatelovy námitky, vyjma námitky ohledně nekonání ohledání na místě, je nutno s odkazem na dikci ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona odmítnout a nepřihlížet k nim.

Ze strany stavebního úřadu nedošlo k žádnému porušení kogentních právních předpisů hmotného nebo procesního práva, jak tvrdí účastník. Pro účely daného stavebního řízení byla zajištěna všechna potřebná závazná stanoviska dotčených orgánů vyžadovaná platnými právními předpisy. Na úseku stavebního práva, v řízení územním a stavebním, kdy se jedná o řízení o žádosti, se uplatňuje koncentrační zásada. Pro územní řízení dle § 89 odst. 1 stavebního zákona platí, cit.: „Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.“ Obdobná koncentrace při ústním jednání je pro stavební řízení stanovena v § 112 odst. 1 stavebního zákona. Pro stavební řízení stanovuje § 114 odst. 2 stavebního zákona, cit.: „K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.“ V případě ustanovení § 112 stavebního zákona platí, že námitky proti stavbě, které nebyly uplatněny včas, pak není možné uplatnit ani v odvolání. Pokud však účastník upozorní, že navrhovaná stavba nebo postup správního orgánu je v rozporu s právními předpisy, musí se stavební úřad vypořádat s jeho námitkou věcně, i kdyby byla podána opožděně.

Postupem stavebního úřadu nedošlo k jakémukoli zásahu do vlastnictví odvolatele či do jeho oprávněných zájmů či práv a povinností. Vydáním územního rozhodnutí na stavbu předmětné dálnice – rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, územní rozhodnutí č. 134/2015, ze dne 21. prosince 2015, č. j. SMOL/242323/2015/OS/US/Sem, které nabylo právní moci dne 23. ledna 2016, vzniklo *ex lege* silniční ochranné pásmo této nově budované dálnice dle § 30 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, jakožto prostor ohraničený svislými plochami vedenými do výšky 50 m a ve vzdálenosti 100 m od osy přilehlého jízdního pásu dálnice. Toto silniční ochranné pásmo musí odvolatel již nyní plně respektovat

a svou hospodářskou činnost (včetně zemědělské výroby) tomuto stavu věci na své náklady přizpůsobit. Toliko na straně odvolatele je povinnost zajistit pro jím chovaný skot (hospodářská zvířata) řádné podmínky života, a to včetně tzv. welfare – zdraví, klidu a pohody zvířat. Platné územní rozhodnutí je svou podstatou zákonnou blokadou dotčeného území pro stavbu předmětné dálnice.

Námítky, které odvolatel uplatňuje v nyní vedeném stavebním řízení, bylo nutno jím uplatňovat v územním řízení o umístění předmětné dálnice. Nestalo-li se tak, nelze to již napravit ve stavebním řízení. Svou podstatou nejde o námítky ve smyslu díkce ustanovení § 114 stavebního zákona. Dle obecné zásady právní *vigilantibus iura scripta sunt* platí, že právo patří bdělým, přičemž odvolatel v územním řízení zřejmě bdělý nebyl a svá práva či zájmy nehájl dostatečným způsobem, a to i přes to, že byl plnoprávným účastníkem tohoto územního řízení a ze strany stavebníka s ním bylo opakovaně jednáno již ve fázi projektové přípravy stavby. Některé stavební objekty dálnice (např. opěrná zeď, kalová jímka, oplocení areálu, úprava a dobudování obslužných komunikací v areálu) jsou dokonce navrženy přímo s ohledem na jeho hospodářskou činnost (živočišnou výrobu na farmě v Krčmani) a na její plnohodnotné zachování i po realizaci a zprovoznění předmětné stavby.

Tvrzení, že odvolatel nebyl jako účastník řízení v územním řízení vyrozuměn a nebyl tedy seznámen s výsledkem územního řízení, je nepravdivé. V územním rozhodnutí je účastník označen jako účastník územního řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona, kterému je doručováno veřejnou vyhláškou dle § 144 správního řádu s odkazem na § 87 odst. 1 stavebního zákona. Účastníkům řízení bylo územní rozhodnutí doručeno v souladu s tehdy platnou právní úpravou stavebního zákona veřejnou vyhláškou. Územní rozhodnutí žádný z účastníků řízení nenapadl odvoláním, je pravomocné, jedná se tedy o platný podklad k vydání stavebního povolení.

Projektová dokumentace byla zpracovaná podle vyhlášky č. 146/2008, o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, ve znění pozdějších předpisů. Projektová dokumentace je úplná, poskytla dostatečný podklad pro rozhodnutí a následné provádění stavby. Z části „Zásady organizace výstavby“ je zřejmý postup a koordinace výstavby. Projektová dokumentace stavby v dostatečné míře ochraňuje oprávněné zájmy odvolatele. Zásady organizace výstavby, resp. harmonogram výstavby dálnice, jakož i podmínky stavebního povolení (např. č. 13, 14, 24 a 26) zohledňují odvolatelův provoz živočišné výroby, kdy postup a koordinace výstavby dálnice jsou navrženy tak, aby zásah do právem chráněných zájmů odvolatele byl co možná nejmenší. Do vlastního chovu v uzavřených objektech stavba v rozsahu vydaného stavebního povolení nezasahuje.

Stavba předmětné dálnice hospodářský areál odvolatele neprotíná, je vedena toliko na samé západní hranici zemědělského areálu odvolatele v obci Krčmaň, kdy v současné době není tento areál jakkoliv oplocen (chráněn), je přístupný všem, krmivo pro chovaná zvířata je uskladněno volně na pozemcích okolo areálu farmy. Její nerušený chod při výstavbě i následném provozu dálnice je ošetřen v podmínkách stavebního povolení, resp. v projektové dokumentaci stavby. Při provádění stavby nebude zasahováno do žádného stavebního objektu, ve kterém je provozován chov hospodářských zvířat. Dle zásad organizace výstavby budou objekty, které jsou pro chod areálu nezbytné, které nejsou předmětem vydaného rozhodnutí (jedná se o demolici kalové jímky, úpravy a dobudování obslužných komunikací v zemědělském areálu, vybudování nové kalové jímky) vybudovány v předstihu tak, aby nebylo přerušeno užívání objektů s chovem hospodářských zvířat.

Odvolatel měl svůj požadavek na umístění dostatečné ochrany proti hluku, tj. vybudování protihlukové stěny jakožto součásti dálnice, uplatnit při umístění stavby v územním řízení a v této souvislosti měl požadovat i umístění jiných, dle jeho názoru potřebných opatření. Neučinil-li tak, nelze nyní tento jeho požadavek po právu akceptovat. V současné době nelze nově umísťovat jakýkoliv stavební objekt, kterým je i protihluková stěna, který nebyl projednán (umístěn) v rámci územního řízení. Územní řízení bylo pravomocně ukončeno ke dni nabytí právní moci územního rozhodnutí, tj. ke dni 23. ledna 2016.

Odvolatelem citované právní předpisy na ochranu hospodářských zvířat a provoz živočišné výroby na posuzovanou věc nikterak nedopadají, argumentace jimi je lichá a věci nepřiléhavá. Veterinární zákon stanoví působnost dotčeného orgánu v územním řízení a při projednávání

územně plánovací dokumentace. Vyhláška č. 208/2004 Sb. řeší standardy pro chov skotu v rozsahu dispozičních, technických a provozních řešení stájí, požadavky na prostory pro ustájení skotu a požadavky na péči o chov skotu. Zákon č. 154/2000 Sb. stanoví podmínky a pravidla pro šlechtění a plemenitbu vyjmenovaných hospodářských zvířat. Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, specifikuje, co se považuje za týrání, tento zákon však nelze aplikovat na stavební práce probíhající v blízkosti místa chovu ani na budoucí provoz dálnice. Navíc odvolatel nikdy neuvedl, z jakých důvodů bude mít v průběhu výstavby, popř. při následném provozu problém tyto právní předpisy dodržovat. Hlukové limity pro chov skotu neexistují, resp. nejsou právními předpisy stanoveny. Nelze proto v tomto směru ani zpracovat hlukovou studii, neboť případnou hlukovou zátěž z výstavby či provozu dálnice není možné s čím srovnat. Odvolatelem požadované vybudování protihlukové stěny nelze i z tohoto důvodu považovat za nezbytné či nutné, když je pouze a jen na něm, jaká přijme opatření, aby jím chovaná hospodářská zvířata na farmě v obci Krčmaň měla zajištěn řádný životní komfort, a to jak v průběhu výstavby dálnice, tak i jejím budoucím provozu. Podmínka č. 26 stavebního povolení (stavebník zajistí minimalizaci hlučnosti vhodnými opatřeními, vhodným rozmístěním mechanizace a zařízení na staveništi, optimálním časovým nasazením strojů a kontrolou jejich technického stavu) je z tohoto úhlu pohledu plně dostačující. Jak bylo již uvedeno shora, odvolatel musí respektovat platnou trasu předmětné dálnice, musí se jí tedy tzv. podřídit ve smyslu přizpůsobení i své živočišné výroby. Jak to udělá (zejména z pohledu veterinárních předpisů či welfare) je pouze na něm. Podmínky pro realizaci stavby, jakož i zásady organizace výstavby jdou tomuto vstříci a ochrana oprávněných zájmů odvolatele je těmito opatřeními v dostatečné míře naplněna.

Orgán veterinární správy není v obecné rovině oprávněn ve stavebním řízení uplatňovat jakékoliv vyjádření, stanovisko nebo závazné stanovisko. Ve stavebním řízení není orgán veterinární správy dotčeným orgánem. Požadavek odvolatele na nutnost vydání takového stanoviska orgánu veterinární správy pro účely vedeného stavebního řízení je tedy neoprávněný. Správní orgán může uplatňovat svou pravomoc jen tam, kde mu to zákon ukládá či umožňuje. V posuzovaném případě však orgán veterinární správy takovouto pravomocí nedisponuje, tudíž nemůže ve věci zaujmout jakékoliv stanovisko, natožpak závazné.

Nad rámec podaného rozkladu účastník doplnil rozklad o vyjádření Ministerstva zemědělství ze dne 2. března 2021, č. j. 12493/2021-MZE-18141, vydané na jeho žádost. Z tohoto přípisu je zřejmé, že veterinární správa není ve stavebním řízení dotčeným orgánem a správní orgán tedy v souladu s platnými právními předpisy právem nepožadoval doplnění jejího závazného stanoviska. Ministerstvo zemědělství připouští, že v územním řízení mělo být předloženo závazné stanovisko krajské veterinární správy k umístění stavby, ale současně konstatuje, že pokud tak nebylo učiněno, měl na to odvolatel poukázat, a na možný rozpor s požadavky veterinární péče v rámci územního řízení upozornit, takto měl účastník postupovat v územním řízení, ve stavebním řízení toto zhojit nelze.

Námítka odvolatele, že v rámci územního řízení nebylo v plném rozsahu zohledněno jeho dotčení stran živočišné výroby, je lichá, neboť odvolatel byl jmenovitým účastníkem tohoto řízení, komunikace s ním probíhala jak v rámci tohoto řízení, tak i v přípravné projektové fázi, kdy ve výsledku podmínky následně vydaného územního rozhodnutí tyto jeho jím uplatněné zájmy řádně zohlednily. Nutno však podotknout, že otázka, co bylo konáno v územním řízení, resp. co v něm mělo být konáno, není předmětem vedeného stavebního řízení. Lhůty k nápravě případných pochybení formou aplikace prostředků dozorcího práva (obnova, přezkum apod.) již marně uplynuly. Podstatná je v tomto směru jen právní moc vydaného územního rozhodnutí a kladné závazné stanovisko věcně a místně příslušného stavebního úřadu (Magistrát města Olomouce, odbor stavební, oddělení územně správní) podle § 15 odst. 2 stavebního zákona, ve kterém souhlasí s vydáním stavebního povolení pro předmětnou stavbu.

Upustil-li v posuzovaném případě speciální stavební úřad postupem dle § 112 odst. 2 stavebního zákona od konání ústního jednání a od ohledání na místě, nepochybil. Jestliže má speciální stavební úřad spolehlivou znalost poměrů na staveništi, která vyplývá z jeho úřední činnosti, může upustit od ohledání na místě a za účelem projednání žádosti nařídí pouze provedení ústního jednání. Při objektivní znalosti poměrů může upustit rovněž od konání ústního jednání. Pokud speciální stavební úřad od provedení ústního jednání upustí, musí určit lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná

stanoviska a účastníci řízení své námítky, popřípadě důkazy. I v těchto případech, kdy nebude nařizováno ohledání na místě ani ústní jednání, musí stavební úřad dotčené orgány a účastníky řízení upozornit na existenci koncentrační zásady stavebního řízení, tedy že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům, tj. uplatněným po stanovené lhůtě, nebude přihlédnuto; současně je musí poučit o podmínkách podávání námitek podle § 114 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Stavební úřad tedy musí splnit dvě podmínky, aby mohl upustit od ohledání na místě, a to musí mu být dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Postup speciálního stavebního úřadu byl plně souladný s citovaným ustanovením stavebního zákona, kdy obě podmínky pro tento postup byly splněny. Uvedl-li speciální stavební úřad v oznámení o zahájení stavebního řízení, že jsou mu poměry staveniště dobře známy, nelze o tomto pochybovat, o čemž ostatně svědčí i skutečnosti uvedené speciálním stavebním úřadem v odůvodnění napadeného rozhodnutí v části vypořádání odvolatelových námitek. Je tak dostatečně seznatelné, že poměry staveniště, jakož i území dotčeného předmětnou stavbou dálnice jsou, resp. byly speciálnímu stavebnímu úřadu z jeho předchozí úřední činnosti dobře známy. Skutečnosti obecně známé, ani skutečnosti známé správnímu orgánu z jeho úřední činnosti není potřeba dokazovat.

Názor účastníka, že ochranné pásmo má chránit okolí stavby či zařízení nebo pozemku před jejich negativními účinky nebo chránit stavbu, zařízení či pozemek před negativními vlivy okolí, je správný a vychází z ustanovení § 83 odst. 1 stavebního zákona. Ochranné pásmo je stanoveno na základě územního rozhodnutí o ochranném pásmu, které vydává, v souladu se stavebním zákonem, místně příslušný stavební úřad. Ochranné pásmo je v tomto případě stanoveno za účelem ochrany okolí zemědělské stavby před jejími negativními účinky, jelikož ve vymezeném území může docházet k obtěžování obyvatelstva negativními riziky z chovu zvířat. Rozsah tohoto ochranného pásma je stanoven právě tímto územním rozhodnutím. Jaké náležitosti má mít rozhodnutí o ochranném pásmu, stanoví § 13 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Zanikne-li účel, pro který bylo územní rozhodnutí o ochranném pásmu vydáno, rozhodne stavební úřad o ukončení jeho platnosti. V ochranném pásmu nelze povolit provoz a výstavbu dětských zařízení, budov sloužících k obytným, zdravotnickým, potravinářským, tělovýchovným a rekreačním účelům. Odvolatel opakovaně mylně uvádí, že ochranné pásmo je stanoveno za účelem ochrany objektů zemědělské výroby, faktem je skutečnost, že hygienické ochranné pásmo má chránit okolí stavby (zdroje emisí) před negativními účinky vznikajícími z jeho činnosti. Při provádění stavby nebudou v prostoru hygienického ochranného pásma vznikat žádné objekty bydlení, rekreační objekty ani sportoviště. Zásah do hygienického ochranného pásma vznikl již umístěním stavby, tato námitka měla být uplatněna při projednávání územně plánovací dokumentace nebo v územním řízení. Argumentace odvolatele tímto ochranným pásmem je nedůvodná a ryze účelová.

Co se týče polemiky odvolatele s vyhodnocením jeho námitek stavebním úřadem (ad 5. – ad. 14), je rozkladová komise toho názoru, že po obsahové stránce byly speciálním stavebním úřadem námítky vypořádány ve stavebním povolení (str. 22 až 35 stavebního povolení) bezesbýtku a správně. Speciální stavební úřad rozvedl detailním způsobem jeho úvahy, které shledává rozkladová komise jak po věcné, tak i právní stránce za správné a zákonné. Není proto třeba k nim zaujímat další stanovisko, věcně již byly vypořádány a rozkladová komise se s nimi plně ztotožňuje. Speciální stavební úřad vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, měl k dispozici všechna potřebná závazná stanoviska dotčených orgánů, na základě kterých mohl vydat předmětné rozhodnutí. Vydání stavebního povolení je v souladu s relevantními právními předpisy.

Na podporu své argumentace účastník doplnil svůj rozklad ještě podáním ze dne 3. března 2021, jehož součástí bylo sdělení Ministerstva zemědělství, náměstka pro řízení sekce zemědělství a potravinářství. Účastník ve svém podání upozornil na českou technickou normu ČSN 73 4501, která stanoví, že v rámci souhrnu pasivních opatření proti šíření nálezů zvířat musí členění stavby pro hospodářská zvířata, urbanistické řešení farmy a provoz splňovat podmínky ochrany před zavlečením nákaz osobami, vozidly, hospodářskými zvířaty, volně žijícími zvířaty a hmyzem, krmivy, vodou, hlavními a vedlejšími produkty, uhynulými zvířaty a odpady.

Účastník dále poukázal na metodiku vydanou Výzkumným ústavem živočišné výroby, v.v.i., „Obecné zásady biosecurity v chovech hospodářských zvířat“. Publikace poskytuje jejím uživatelům ucelený návod pro vytvoření individuálního plánu biosecurity s cílem omezení pravděpodobnosti přenosu nemoci, jak v rámci jednoho chovu (hospodářství), tak i mezi jednotlivými chovy hospodářských zvířat. Za nejúčinnější způsob omezování a kontroly průniku potenciálních zdrojů infekce (člověk, zvíře, dopravní prostředky aj.) do chovatelského areálu je neporušené a funkční oplocení s uzavřenou vstupní bránou a zabránění kontaminace krmiva, vody a podestýlky. Publikace také rozděluje skupiny osob podle rizika zavlečení infekce do prostoru farem, mezi níže rizikovou skupinu patří lidé z městských oblastí a lidé, kteří nemají kontakt s žádnými hospodářskými zvířaty, mezi vysoce rizikové skupiny naopak patří veterinární lékaři, veterinární technici, pracovníci plemenářských organizací, všichni chovatelé hospodářských zvířat, a všichni ti, kdo mají úzký kontakt s hospodářskými zvířaty z mnoha chovů v průběhu jednoho dne, popřípadě každý den navštěvují jiný chov. Do areálu by měl být také omezen vjezd a pohyb vozidel, opatření jsou pak zaměřena na zákaz vjezdu cizích vozidel do areálu farmy; parkoviště by mělo být umístěno mimo areál farmy a náležitě označeno; měl by být omezen pohyb dopravních prostředků včetně vozidel navážejících krmivo a stelivo apod.

Je otázkou, nakolik se zemědělský areál společnosti AGRO Velký Týnec a.s v obci Krčmaň touto publikací řídí a zda splňuje alespoň minimální požadavky na ochranu před zavlečením infekcí do chovu. Je pravdou, že tato publikace se zabývá otázkou ochranných pásem, které představují souhrn pasivních opatření, zamezujících šíření nákaz zvířat. Tato část však řeší umístění nových chovů v předepsané vzdálenosti od veřejných zařízení (OP). Doporučená vzdálenost stavby od osy dálnice by měla být 60 m, přičemž odstupovou vzdálenost staveb (farem) a stájí pro hospodářská zvířata z hlediska veterinární ochrany stanovuje místně příslušná veterinární správa na základě návrhu projektanta. Účastník v rozkladu uvedl, že dálnice je vedena přes část areálu, z tohoto tvrzení vycházelo také Ministerstvo zemědělství. Z vyjádření Ministerstva zemědělství je zřejmé, že nebylo dostatečně informováno o konkrétních poměrech v území dotčeném stavbou dálnice, ani seznámeno s projektovou dokumentací stavby D55.

Účastník ve svých podáních vždy uváděl, jakými předpisy je vázán, nikdy však konkrétně neuvedl, jak jsou členěny stavby pro hospodářská zvířata, jak je farma řešena urbanistiky a zda provoz splňuje všechny podmínky ochrany před zavlečením nákaz, vždy bylo vše uváděno pouze v obecné rovině. Lze jen konstatovat, že areál není jakkoliv urbanisticky řešen, chybí zde oplocení či jiné zábrany chránící farmu před vnikem volně žijících zvířat či nepovolaných osob, není zabezpečeno skladování surovin (krmiva i podestýlky), což potvrzuje také sdělení obce Krčmaň. Účastník nebyl také nijak aktivní v procesu pořizování nového Územního plánu obce Krčmaň od roku 2012 do roku 2015, kdy obec Krčmaň ve svém sdělení připustila, že účastník mohl docílit jiného či užšího vymezení koridoru pro plánovanou přeložku D55, přičemž vymezení koridoru územního plánu je závazným podkladem pro vydání územního rozhodnutí a následného stavebního povolení. Z vyjádření speciálního stavebního úřadu plyne, že bude rozdílná výška zábradlí výšky 1,1 m, nejkratší vzdálenost rohu jednoho nejbližšího umístěného objektu, bez zjištěného způsobu využití, je 45 m od osy dálnice, a ta se nachází ve výšce cca 5 m nad úrovní areálu. K doporučené vzdálenosti stavby od osy dálnice je pak třeba uvést, že se jedná o údaj doporučený metodikou, nepožadovaný žádným právním předpisem ani závaznou normou. Na narušení ochranného pásma měl účastník upozornit v územním řízení. Nezbyvá než konstatovat, že stavba byla řádně umístěna rozhodnutím obecního stavebního úřadu. Ani tyto námitky účastníka uvedené v doplněném podání neshledala rozkladová komise za důvodné.

Rozkladová komise tak neshledala žádné věcné či zákonné důvody ke zrušení nebo ke změně rozkladem napadeného rozhodnutí ministerstva, proto navrhl, aby ministr dopravy rozklad podle ustanovení 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a napadené rozhodnutí ministerstva potvrdil.

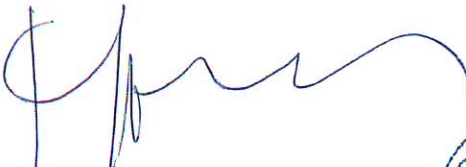
Ministr dopravy na základě výše uvedených skutečností souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

Stavba je součástí dopravní infrastruktury ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb. a řízení tak bylo vedeno rovněž v působnosti tohoto zákona.

V Praze 11.5. 2021

doc. Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA
ministr dopravy

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu nejméně 15 dnů na úřední desce následujících úřadů:

1. Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1 (na úřední desce a elektronicky s možností dálkového přístupu)
2. Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká č. p. 35, 783 72 Velký Týnec 1
3. Obecní úřad Grygov, Šrámkova č. p. 19, 783 73 Grygov
4. Obecní úřad Krčmaň, Kokorská č.p. 163, Krčmaň, 779 00 Olomouc 9
5. Obecní úřad Kokory, Kokory č.p. 57, 751 05 Kokory
6. Obecní úřad Majetín, Lipová č.p. 25, Majetín, 751 03 Brodek u Přerova

Vyvěšeno dne: 12.5.2021

Sejmuto dne:

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmnutí:

Rozdělovník:

Toto rozhodnutí se doručuje v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, následovně:

Ve smyslu ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu se následujícím účastníkům řízení v návaznosti na ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu doručuje jednotlivě:

Jednotlivě:

Žadatel:

- Ředitelství silnic a dálnic ČR, prostřednictvím zmocněnce: VIAPONT, s.r.o., **IDDS: zcuuert**

Obce, na jejichž území se stavba uskutečňuje:

- Obec Velký Týnec, **IDDS: uqkbams**

- Obec Grygov, **IDDS: m2najff**

- Obec Krčmaň, **IDDS: t4xbnvs**

- Obec Majetín, **IDDS: pydbnbv**

- Obec Kokory, **IDDS: mambdkt**

Dotčené orgány:

- Ministerstvo životního prostředí, odbor obecné ochrany přírody a krajiny, **IDDS: 9gsaax4**

- Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy VIII, **IDDS: 9gsaax4**

- Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, **IDDS: 9gsaax4**

- Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací – **zde-**

- Ministerstvo vnitra, Odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality, **IDDS: 6bnaawp**

- Ministerstvo obrany, Sekce nakládání s majetkem, **IDDS: hjyaavk**

- Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, **IDDS: qiabfmf**

- Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, **IDDS: qiabfmf**

- Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor sportu, kultury a památkové péče, **IDDS: qiabfmf**

- Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, **IDDS: 7zyai4b**

- Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, **IDDS: ufiaa6d**

- Krajské ředitelství police Olomouckého kraje, odbor služby dopravní policie, **IDDS: 6jwhpv6**

- Magistrát města Olomouce, odbor stavební, **IDDS: kazbzri**

- Magistrát města Olomouce, odbor životního prostředí, **IDDS: kazbzri**

- Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče, **IDDS: kazbzri**

- Magistrát města Přerova, odbor stavebního úřadu a ŽP, **IDDS: etwb5sh**

- Úřad pro civilní letectví, **IDDS: v8gaaz5**

- Český báňský úřad, Obvodní báňský úřad v Ostravě, **IDDS: rn6aas6**

Ve smyslu ustanovení § 25 odst. 1 a 2 správního řádu se dalším účastníkům řízení (účastníci řízení definovaní v § 109 písm. b) – f) zákona č. 183/2006 Sb.) doručuje veřejnou vyhláškou, vyvěšenou na úřední desce Ministerstva dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 12, 110 15 Praha 1, po dobu 15 dnů. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu se veřejná vyhláška zasilá k vyvěšení též příslušným obecním úřadům. Následující obecní úřady žádáme o vyvěšení veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým:

- Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká č.p. 35, 783 72 Velký Týnec 1, IDDS: uqkbams
- Obecní úřad Grygov, Šrámkova č.p. 19, 783 73 Grygov, IDDS: m2najff
- Obecní úřad Krčmaň, Kokorská č.p. 163, Krčmaň, 779 00 Olomouc 9, IDDS: t4xbnvs
- Obecní úřad Kokory, Kokory č.p. 57, 751 05 Kokory, IDDS: mambdkt
- Obecní úřad Majetín, Lipová č.p. 25, Majetín, 751 03 Brodek u Přerova, IDDS: pydbnbv

Na vědomí:

1. Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu – zde
2. Ředitelství silnic a dálnic ČR, IDDS: zjq4rhz

Spis